

— А отъ гдѣ знаешъ толкова много за тия животни? запита го Мара.

— Отъ уроцитѣ по „зоология“. И ти кога захванешъ да изучаваешъ тая наука, ще научишъ още повече за тѣхъ, защото всѣки день науката открива нови и чудни нѣща за животнитѣ.

— Благодаря ти, Пенчо, азъ вече нѣма да казвамъ, че „всичко, що хвърчи, е птица“, каза най-послѣ Мара и излѣзе на двора да играе.

г р. Карлово.

Щомъ чуемъ името на градеца и въ душата ни изпъква единъ милъ образъ, който буди славни спомени изъ нашето минало. Този образъ почва да оживѣва прѣдъ насъ и ние го виждаме като хвъркатъ герой да броди изъ села и градове да прѣска сѣмето за нашата свобода . . . Виждаме го въ мрачната стая — гдѣ кандилце едва блѣщука — сериозенъ и студентъ, прѣдъ него револверъ и кама, да кръщава въ комитетското дѣло нови млади работници . . . . . Виждаме го въ срѣдъ усойтъ, заграденъ съ вѣрни другари, съ засмѣно и свѣтло лице да ги развеселява съ сладкитѣ си юнашки пѣсни . . . . И какъ още ни се прѣдставя той, Боже мой! . . . Ето го въглищаръ, турчинъ, дяконъ, голѣмъ търговецъ, или като стара баба . . .